

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 12. Martyrium S. Ignatii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

proveniat. *Singulos Fideles saluto, & uxorem Epitropii cum tota familia & liberis. Charissimum meum Attalum valere jubeo; salutem dico illi, qui legatione ad Syros honorabitur; Gratia Dei semper cum ipso erit, & cum Polycarpo, qui eum mittit. Precor, ut semper valeatis in Jesu Christo Deo nostro & per eum in unione, & protectione Dei maneatis. Saluto charissimam Alceam. Dominus vos custodiat.* Ita concluditur Epistola ad S. Polycarpum. Hæ sunt septem Epistolæ S. Ignatii, toti antiquitati notæ, nempe ad Ephesios, Magnesios, Trallenses, Romanos, Philadelphios, Smirnenses, & S. Polycarpum, quæ in Ecclesiis Asiæ publice legebantur.

Sæculum II.
A. C. 107.

*Euf. III.
hist. c. 36.
Hier. script.
Ign.*

§. XII.

Martyrium S. Ignatii.

Cum S. Ignatius Troade navigasset Neapolim, venit Philippos, & pedestri itinere totam Macedoniam pertransiit usque Epidamnum, alias Dyrrachium, urbem ad mare Adriaticum positam; ibi repetita navi in mare Thuscum devectus est; cum Puteoli in conspectu essent, cupiebat ibi descendere, ut S. Pauli vestigiis inhæret, at vento contrario prohibitus est; nec aliud licuit, quam fratribus ibi degentibus felicitatem gratulari. Tum die una, & nocte ferentibus ventis Portum Augusti

D d 5

ad

Sæculum II.
A. C. 107.

ad ostia Tiberina subierunt; gemiscentibus S. Ignatii sociis, quod jam jam ipsis esset eripiendus; illi omnis mora longa videbatur, quod mundum relinquere, & Deo conjungi anhelaret. Portu Romam iverunt, ubi fama S. Martyris adventum multum ante præceperat; igitur Fideles obviam processerunt inter gaudium, & timorem medii; gaudium movebat S. Ignatii, excellentissimi viri, præsentia, at tristitiæ causa erat, quod, eum ad mortem duci, scirent. Quibusdam ex amoris fervore dicentibus; populi infidelis animos esse deliniendos, ne viri justi necem peterent, silentium imposuit. Omnes Ecclesiæ Romanæ Fideles, statim in Spiritu cognitos, salutavit, rogans, ut erga se magna charitate essent, nec sibi summam felicitatem vadendi ad Dominum inviderent; & plura, ut hoc obtineret, quam in Epistola sua congerebat. Tum genua flectens cum omnibus fratribus Filium Dei deprecabatur, pro Ecclesiis, pro cessatione persecutionis, pro mutua fratrum charitate; qua oratione peracta, festinanter ad Amphitheatrum producit, & bestiis traditur; nam in hanc diem solemnities incidebant, dicta Romanis Sigillaria, decimo tertio Calendas Januarii, id est, vigesima Decembris celebrari solita; ingens populi concursus fuit; at bestia, quamprimum S. Martyris facta est copia,
sine

sine cunctatione invadentes eum devorant; nihil ejus corporis nisi ossa grossiora relictum, factumque, quod optaverat, ut nemini post mortem corpus ejus molestiæ causa esset. Pauca, quæ de ossibus ejus superfuere, linteo involuta Antiochiam, ut pretiosissimus thesaurus translata sunt, magno omnium Fidelium, quocunque sacrae Reliquiæ perveniebant, solatio. Tandem capsæ inclusa in cæmeterio ad Portam Daphnes sepulta sunt. Qui historiam Martyrii S. Ignatii scripserunt, narrationi finem faciunt his verbis: *Hæc facta sunt decimo tertio Calendas Januarii Sura, & Senecione secundo Consulibus* (annus est Jesu Christi centesimus septimus) *quorum nos spectatores fuimus cum lacrymis; domi deinde tota nocte vigilavimus, & multis genu-flexionibus, & orationibus a Deo flagitavimus, ut roboraret infirmitatem nostram, & quid de Sancto factum esset ostenderet; tum dormitavimus, & quibusdam visus est S. Ignatius tanquam præsens, & nos amplectens; aliis videbatur pro nobis orans, & qui tanquam grandi defunctus labore cum magna fiducia, & ineffabili gloria Domino præsentaretur. Hæc visio multo gaudio nos recreavit; itaque Deum glorificantes, & Sanctum laudantes diem, & annum ejus Martyrii vobis annotavimus, ut eodem tempore convenientes de generosi
 bujus*

Sæculum II.
 A. C. 107.

Chryf. pag.
 504. tom. 5.
 ed. ox.
 Hier. script.
 Ign.
 An. 107.

Sæculum II,
A. C. 107.

hujus Athletæ meritis partem accipiamus, & in sanctæ ejus memoriæ cultu Domino nostro Jesu Christo laudem & gloriam demus.

§. XIII.

Epistola S. Polycarpi.

Inter hæc S. Polycarpus, quid post ejus discessum S. Ignatio accidisset, ignorans, in Epistola responsoria ad Philippenses, quid eo factum esset, requirebat. Hæc S. Polycarpi Epistola toti antiquitati nota, & venerabilis adhuc exstat, & sic sonat: Polycarpus, & Seniores, qui cum eo sunt, Ecclesiæ Dei, quæ est Philippis. Misericordia, & pax multiplicetur in vobis, ex parte Dei omnipotentis, & Domini Jesu Christi Salvatoris nostri. Magnam partem percepisti illius gaudii, quod vobis in Domino obtigit, dum veræ charitatis exemplar apud vos excepistis, & sicut decebat, deduxistis eos, qui vinculis sacris onerati erant; sunt enim tales catenæ vere a Deo Electorum diademata. Hic de eo loquitur, quod S. Polycarpum, & socios ejus ex itinere recepissent hospitio. Nec minus mihi gaudio est, quod fides vestra solida, & a primis temporibus nota usque in præsens duret, & in Domino nostro fructus ferat. Ulterius in hac Epistola S. Polycarpus in multis Philippenses

edit. Coteler.

n. 4.